

**PREMIJERA "BEZ TREĆEG" MILANA BEGOVIĆA
U REŽIJI GORANA GOLOVKA NA SCENI 55 HNK SPLIT**

Pouka jednostavnosti

piše

Jasen BOKO

Bez trećega (ili "Bez trećeg", kako je ova **Begovićeva** drama preimenovana u splitskom HNK) spada u one domaće klasike za koje je potrebno naći jak razlog da bi se danas našli na repertoaru. Nije Begovićeveu dramu pojelelo vrijeme, ali su je nekako potrošile mnogobrojne izvedbe i postala je opće mjesto kojemu trebaju jaki razlozi da bi ga se prihodilo.

I dok je taj razlog za većinu predstava na tekućem splitskom repertoaru teško naći, ova produkcija na Sceni 55 uspostavlja se kao doradeni dramski biser, s puno dramaturških i repertoarnih razloga i još više pokazanoga znanja. Jer, premda se naslov igra nedostatkom trećega, treći u ovoj produkciji i te kako postoji - u liku redatelja **Gorana Golovka**, novoga ravnatelja splitske Drame.

Kazališno prapočelo

Kao da su vođeni **Brookom** studijom "Prazni prostor" i posljednjim režijama najvećega kazališnog majstora današnjice, Golovko i njegovi glumci **Bruna Bebić-Tudor** i **Ante Čedo Martinić** ogoljuju Begovića i scenski prostor do same biti, lišavajući se svega suvišnog. Na sceni ostaje reducirani, krajnje sabijeni tekst čija je tročinska struktura komprimirana, dvoje glumaca i dva

SUBVERZIVNA PREDSTAVA "Bez trećeg" je jedna od najboljih i najdosljednijih produkcija splitskog HNK posljednjih godina, koja je svojom jednostavnošću sredstava zapravo subverzivna

*Izvrсна gluma **Bruna Bebić-Tudor** i **Ante Čede Martinića** lišena je velikih gesti i grimasa te lažne patetike*

Kazališna gerila

Ova produkcija mogla bi se okarakterizirati kao gerilski rat protiv širokoga glumačkog pokreta, značajne dikcije i dobro impostiranoga glasa koji postaju sami sebi svrha i vladaju našim bogato ukrašenim pozornicama, kao subverzivni rad grupice mladih studenata zasićenih lažima koje gledaju na pozornicama. Paradoksalno, tvorci produkcije ne dolaze iz alternative i studentskog miljea, nego je riječ o samom vrhu nacionalne kuće: ravnatelju Drame i dvoje njezinih prvaka, pa sam sklon - uza svu skepsu koja izlazi iz poznavanja situacije u splitskom kazalištu - ovu predstavu gledati kao svojevrsni manifest za razdoblje koje dolazi, u kojem će se raditi iskrenije kazalište i istraživati suvremeniji scenski izraz.

stolca, te (Brooku tako drag) tepih. Poput studentske vježbe, "Bez trećeg", lišen skrivanja iza bilo kakvih vanjskih ukrasa i dodataka, ostaje isključivo na intimnom kontaktu glumaca i

publike i pretvara se u samo kazališno prapočelo: riječ, glumca i publiku, koji, u postignutoj napetosti, gotovo da dišu istim ritmom.

Glumački, predstava je očii-

ščeni, izbrušeni biser, lišen svakoga viška, precizan rad u kojem podjednako i skladno sudjeluju oboje glumaca uključeni u cjelonoćnu prepirku o ljubavi i ljubomori, **Bruna Bebić-Tudor** i **Ante Čedo Martinić**.

Drastične promjene

Nemoguće je razdvajati ih pojedinačno jer je riječ o usuglašenom stilu i snazi izraza, minimalističkom pristupu jakim strastima, lišenom velikih gesti i grimasa, pristupu kojim se izbjegava svaka lažna patetika. Pojedinačna studija o ljubomori podiže se na gotovo mitski nivo univerzalne priče, izvan konkretnog prostora i vremena, priče začete još kod **Homera**, kod kojega Penelopa čeka Odisēja, a razvijane u bezbroj varijanata od tada.

"Bez trećeg" na Sceni 55 sigurno je dosad najbolja režija **Gorana Golovka** u splitskom HNK i u svom minimalizmu i jednostavnosti jedna od najboljih i najdosljednijih produkcija koje je ova nacionalna kuća imala posljednjih godina. Hoće li u repertoarnom i umjetničkom smislu ova svojom jednostavnošću sredstava zapravo subverzivna predstava rezultirati i nekim drastičnijim promjenama, vidjet ćemo već u ovoj godini koja je, eto, dobro započela.